

Kniha proroka Joela a laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo štyridsaťpäť

Jeff Pippenger

2026-02-12

Číslo štyridsaťpäť

Preskúmanie

Dvadsať tretia kapitola knihy Levitikus uvádza tri skúšky v rámci obdobia Letníc stoštyridsiatich štyritisíc. Stotožnenie prvého dňa sviatku Stánkov s dňom Letníc a následné stotožnenie štyridsiatich dní, počas ktorých Kristus pred svojím nanebovstúpením tvárou v tvár vyučoval učeníkov, s dňom prvotín vytvára celkovú štruktúru, ktorá predstavuje posolstvá troch anjelov.

Keď sa „smrť, pohreb a vzkriesenie“ uplatňuje ako jediný prorocký medzník, ktorý má tri kroky, ako je to znázornené Kristovým krstom, zistíme, že päť dní po vzkriesení, v deň prvotín, prichádza koniec sedemdnového sviatku nekvasených chlebov ako sväté zhromaždenie. Teda po Kristovom vzkriesení, ktoré sa zhoduje s obeťou prvotín, nasleduje obdobie piatich dní.

Na konci štruktúry, ktorá vzniká zosúladením prvého dňa sviatku Stánkov s dňom Letníc, sa nachádza ďalší orientačný bod s tromi krokmi, po ktorom nasleduje aj päť dní siahajúcich až po Letnice.

Medzi týmito dvoma „trojkrokovými orientačnými bodmi, po ktorých nasleduje päť dní“, je obdobie tridsiatich dní. Keď zosúladiť prvý deň sviatku Stánkov so dňom Turíc, chápeme, že päť dní pred sviatkom Stánkov bol Deň zmierenia. Desať dní pred Dňom zmierenia bol sviatok Trúb. Štyridsať dní Kristovho vyučovania tvárou v tvár po Jeho zmŕtvychvstaní v deň prvotín sa zoraďuje päť dní po sviatku Trúb a päť dní pred Dňom zmierenia.

Trojstupňový medzník Jeho „smrti, pochovania a vzkriesenia“, po ktorom nasleduje päť dní až do konca sviatku nekvasených chlebov, sa potom opakuje o tridsať dní neskôr v trojstupňovom medzníku „trúb, nanebovstúpenia a súdu“, po ktorom potom nasleduje päť dní až do Letníc. Počiatočný trojstupňový medzník je ľahko vymedzený ako jeden medzník s tromi stupňami, lebo je ako taký priamo stotožnený s Kristovým krstom, ktorý symbolizuje Jeho „smrť, pochovanie a vzkriesenie“. Krst bol alfou posvätného obdobia 1 260 dní, ktoré vyvrcholilo pri Jeho „smrti, pochovaní a vzkriesení“, ktoré boli omegou tých 1 260 dní.

Trojstupňový medzník na konci Letničného obdobia musí byť rozpoznatý prostredníctvom prorockej aplikácie. V päťdesiatich dňoch Letničného obdobia sa tá istá štruktúra nachádza na začiatku i na konci. Na základe zásady, že Kristus vždy znázorňuje koniec začiatkom, môžeme určiť sviatok trúbenia, po ktorom nasleduje nanebovstúpenie, po ktorom nasleduje Deň zmierenia, po ktorom nasleduje päť dní ako jeden „trojstupňový medzník, po ktorom nasleduje päť dní“.

Navrhované tri kroky skúmame aj podľa biblických kritérií charakteristík každého z týchto troch krokov. Tieto tri kroky sú opakovane znázornené v Božom slove. Sú to traja anjeli; sú to nádvorie, svätyňa a svätyňa svätých; je to dielo Ducha Svätého, ktorý usvedčuje z hriechu, spravodlivosti a súdu. Stotožniť sviatok trúb, nanebovstúpenie a Deň zmierenia s týmito tromi krokmi si vyžaduje, aby každý z týchto krokov bol v súlade so zavedeným biblickým svedectvom.

Polnice sú varovným posolstvom a sú spojené s prvým anjelom, ktorý volá: „bojte sa Boha“. Nanebovstúpenie Krista je symbolom slávy Jeho druhého príchodu, lebo druhý výrok prvého anjela znie: „vzdajte Mu slávu“. Deň zmierenia je symbolom súdu a tretí výrok prvého anjela znie: „prišla hodina Jeho súdu“. Jestvuje viacero spôsobov, ako rozpoznať, že prorocké charakteristiky troch krokov v orientačnom znamení na konci letničného obdobia predstavujú tri kroky večného evanjelia, kde mnohí budú „očistení, vybielení a skúšaní“.

Keď je to tak, potom môžete vidieť, že v prvom medzníku troch krokov je prinášaná obeť prvozrnku jačmeňa a v poslednom medzníku troch krokov je prinášaná obeť prvozrnku pšenice. Potom môžete vidieť, že alfa tri kroky obdobia Letníc označujú nekvasený chlieb, ale omega medzník troch krokov označuje kvasený chlieb. Potom môžete dokonca vidieť, že v trojkrokovom medzníku na začiatku bol Kristus vyzdvihnutý, aby pritiahol všetkých ľudí, a v záverečnom trojkrokovom medzníku je vyzdvihnutá zástava sto štyridsiatich štyroch tisícov, aby pritiahla pohanov.

Prvý a tretí anjel sú na prorockej úrovni tým istým anjelom, lebo prvý je začiatok — a tretí je koniec. Alfa, prvý anjel, oznamuje otvorenie súdu a omega, posledný anjel, oznamuje uzavretie súdu. Posolstvo prvého anjela bolo zmocnené naplnením islamu 11. augusta 1840 a tretí anjel bol zmocnený naplnením islamu 11. septembra. Sestra Whiteová nás informuje, že poslaním prvého i tretieho anjela bolo osvietiť zem jeho slávou. Ďalších svedkov je mnoho a poskytujú hojnú oporu na stotožnenie štruktúry letničného obdobia tak, ako je predstavená v päťdesiatich dňoch od Kristovho vzkriesenia až po Letnice, s prvými dvadsiatimi dvoma veršami 23. kapitoly Levitika a s poslednými dvadsiatimi dvoma veršami 23. kapitoly Levitika. Medzi dvoma medzníkmi, ktoré tvoria medzník troch krokov nasledovaných piatimi dňami, sa nachádza tridsaťdňové obdobie, ktoré predstavuje druhého anjela.

Prvým medzníkom „troch krokov nasledovaných piatimi“ dní je prvý anjel, tridsať dní je druhý anjel a druhým medzníkom „troch krokov nasledovaných piatimi“ dní je tretí anjel. Tieto tri kroky pokrývajú celé letničné obdobie až po Letnice, ktoré potom označujú začiatok siedmich dní sviatku Stánkov, predstavujúceho vyliatie neskorého dažďa počas krízy nedeľného zákona, začínajúcej nedeľným zákonom v Spojených štátoch a pokračujúcej až dovtedy, kým sa Michael nepostaví a neuzavrie sa čas milosti pre ľudstvo. Táto štruktúra je božská, no vyvoláva niekoľko vážnych otázok.

Vážne úvahy

Je zrejmé, že medzník predstavovaný „trúbami, nanebovstúpením a súdom“ je lakmusovou a tretou skúškou. Tretia skúška je vždy lakmusovou skúškou, v ktorej sa charakter prejavuje, no nikdy nerozvíja.

„Charakter sa odhaľuje v kríze. Keď úprimný hlas o polnoci zvolal: „Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety,“ spiacie panny sa prebudili zo svojho spánku a ukázalo sa, kto sa na túto udalosť pripravil. Obe skupiny boli zastihnuté nepripravené, avšak jedna bola pripravená na naliehavú chvíľu a druhá sa ukázala bez prípravy. Charakter sa odhaľuje okolnosťami. Mimoriadne situácie odkrývajú pravú podstatu charakteru. Nejaké náhle a neočakávané nešťastie, strata blízkeho či kríza, nejaká nepredvídaná choroba alebo úzkosť, niečo, čo privedie dušu tvárou v tvár smrti, odhalí skutočné vnútro charakteru. Ukáže sa, či v zasľúbenia slova Božieho jestvuje skutočná viera, alebo nie. Ukáže sa, či je duša nesená milosťou, či je v nádobe s lampou olej.“

„Časy skúšky prichádzajú na všetkých. Ako sa správame pod Božou skúškou a preverovaním? Zhasínajú naše lampy? Alebo ich stále udržiavame horiace? Sme pripravení na každú núdzovú situáciu skrze svoje spojenie s Tým, ktorý je plný milosti a pravdy? Päť múdrych panien nemohlo odovzdať svoj charakter piatim bláznivým pannám. Charakter si musí každý z nás vytvoriť ako jednotliviec.“ Review and Herald, 17. októbra 1895.

Keď príde medzník sviatku trúb, tvoj charakter je navždy spečatený, si vyzdvihnutý ako zástava a tvoje hriechy sú navždy zahladené. Tieto tri kroky predstavujú tri aspekty spečatenia. Príchod posolstva Polnočného volania zjavuje tých, ktorí majú olej a ktorí sú vyzdvihnutí ako zástava, keď sú ich hriechy odstránené. Posolstvo, dielo a pečať sú všetko jedným medzníkom. Je to medzník, „ktorý privádza dušu tvárou v tvár smrti“ pre „neočakávanú pohromu“. Trúba islamu predstavuje tú „neočakávanú pohromu“. V tom bode je posolstvo: „Hľa, Ženích prichádza,“ hlásané päť dní vopred pred nedeľným zákonom, kde sa posolstvo mení na hlasité volanie tretieho anjela.

Tri kroky smerovníka sú identifikačnými prvkami zapečatovania a pozdvihnutia stoštyridsaťštyritisíc tesne pred nedeľným zákonom. Je zrejmé, že lakmusová skúška „trúb, nanebovstúpenia a súdu“ bola predstavená táborovým zhromaždením v Exeteri. Päť dní medzi Dňom zmierenia a Letnicami predstavuje šesťdesiatšesť dní od skončenia táborového zhromaždenia v Exeteri 17. augusta až do 22. októbra 1844, keď sa dvere zavreli. Týchto šesťdesiatšesť dní milleritských dejín znázorňuje posledné dni, a v tomto ohľade znázorňujú ohlasovanie posolstva Polnočného volania stoštyridsaťštyritisíc.

Päť dní do Letníc zodpovedá šesťdesiatim šiestim dňom, počas ktorých milleriti ohlasovali posolstvo Polnočného volania, ktoré bolo takisto predobrazene znázornené Kristovým triumfálnym vstupom do Jeruzalema. Prvým z troch krokov je sviatok trúb, ktorý je siedmou trúbou, alebo tretím beda, alebo islamom v posledných dňoch, a Kristovmu triumfálnemu vstupu predchádzalo odviazanie osla.

Prorocky to označuje, že odviazanie osla znamená začiatok slávnostného vjazdu, ktorým je Polnočný krik. Biblické proroctvo sa má v posledných dňoch vzťahovať na šieste kráľovstvo biblického proroctva — šelmu zo zeme, Spojené štáty. Islam udrie na Spojené štáty, ako to urobil 11. septembra, a tak označí začiatok ohlasovania Polnočného kriu významným úderom islamu na Spojené štáty a ukončenie ohlasovania Polnočného kriu ďalším významným úderom islamu na Spojené štáty, lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec nejakej veci jej začiatkom.

Posolstvo Letníc je posolstvom hlasného volania a hlasné volanie je jednoducho vystupňovaním posolstva Polnočného volania. V dejinách milleritov sa Polnočné volanie skončilo, keď sa 22. októbra 1844 zavreli dvere, a končí sa aj vtedy, keď sa v posledných dňoch pri nedeľnom zákone zavru dvere. Na Letnice Peter hlásal posolstvo Joela a Letnice sú omega zakončením Polnočného volania, takže Peter pri alfa začiatku Polnočného volania musí z prorockej nevyhnutnosti takisto predkladať posolstvo Joela. Pri Polnočnom volaní je Peter v druhej kapitole Skutkov, vo vrchnej sieni o tretej hodine, a potom v ten istý deň o deviatej hodine je v chráme a hlása Joelovo posolstvo.

Peter je symbolom sto štyridsaťštyritisíc pri Letniciach, ktoré sú koncom Polnočného volania, a je symbolom sto štyridsaťštyritisíc na začiatku Polnočného volania. Zapečatovanie a pozdvihnutie sto štyridsaťštyritisíc sa začína odviazaním osla, keď islam zasadí úder. Keď milleriti opustili táborové zhromaždenie v Exetri, niesli posolstvo ako prívalová vlna a symbolicky predobrazili sto štyridsaťštyritisíc, ktorí túto skúsenosť zopakujú.

Toto uplatnenie sa stáva vážnejším, keď rozpoznáte, že Peter predstavuje tých, ktorí ohlasujú posolstvo Polnočného volania pri lakmusovej a tretej skúške letničného obdobia. Tretia hodina pre Petra na Letnice ho umiestňuje do hornej siene a horná sieň je zároveň aj desiatimi dňami pred Letnicami. Druhou skúškou letničného obdobia je tridsaťdňová chrámová skúška, ktorá nasleduje po základnej skúške. Druhá skúška chrámu vyžaduje, aby verní vierou vstúpili do Najsvätejšieho miesta, kde sú ich hriechy vymazané a kde sú vierou spolu s Kristom posadení v nebeských sférach. Kniha Skutkov nás informuje, že Peter začal svoju kázeň o knihe Joel v tretiu hodinu v hornej sieni, potom však o deviatu hodinu bol v chráme.

Ale Peter sa postavil s jedenástimi, pozdvihol svoj hlas a povedal im: Mužovia Judska a všetci, ktorí bývate v Jeruzaleme, nech vám je toto známe a počúvajte moje slová: Lebo títo nie sú opití, ako sa domnievate, veď je len tretia hodina dňa. Ale toto je to, čo bolo povedané skrze proroka Joela. ... Peter a Ján potom spolu vystupovali do chrámu v hodinu modlitby, o deviatej hodine. Skutky 2:14–16; 3:1.

Kristus bol pribitý na kríž o tretej hodine a zomrel o deviatej hodine. Jeho smrť, pochovanie a zmŕtvychvstanie sú jedným medzníkom s tromi krokmi. Tretí krok, deň prvotín, začína päťdesiat dní, ktoré sa uzatvárajú na Letnice. V alfe letničného obdobia tretia a deviata hodina predstavujú zreteľný kontrast, lebo Kristus bol o tretej hodine živý a o deviatej mŕtvy. Peter bol vo vrchnej sieni o tretej hodine a v chráme o deviatej.

Letničné obdobie päťdesiatich posvätných dní v čase Krista bolo posvätným prorockým obdobím priamo spojeným s proroctvom o dvetisícristo rokoch. Osobitne bolo spojené s posledným týždňom štyristodeväťdesiatich rokov určených židovskému národu v Danielovi 9. Tento posvätný týždeň, v ktorom Kristus potvrdil zmluvu, bol rozdelený na dve rovnaké obdobia po 1 260 prorockých dňoch. Srdcom tohto týždňa bol kríž. Kríž označuje tretiu a deviatu hodinu a Peter na Letnice robí to isté. V roku 34, na konci toho istého posvätného týždňa, keď Kornélius poslal po Petra z Cézarey Prímorskej, bola deviata hodina.

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty nazývanej Italská kohorta, muž zbožný a bohabojný so všetkým svojím domom; dával ľudu mnoho almužien a ustavične sa modlieval k Bohu. Ten jasne vo videní okolo deviatej hodiny dňa uvidel anjela Božieho, ktorý vošiel k nemu a povedal mu: Kornélius! Keď sa naňho zahľadel, preľakol sa a povedal: Čo je, Pane? A on mu povedal: Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Boha na pamiatku. A teraz pošli mužov do Joppy a zavolaj si istého Šimona, ktorý má prímenie Peter. Skutky 10:1–5.

Nasledujúceho dňa Peter vystúpil na strechu modliť sa asi o šiestej hodine.

Na druhý deň, keď boli na ceste a približovali sa k mestu, Peter vystúpil na strechu modliť sa okolo šiestej hodiny. I vyhladol veľmi a chcel jesť; ale kým pripravovali pokrm, upadol do vytrženia a videl otvorené nebo a akúsi nádobu zostupujúcu k nemu, akoby veľké plátno, zviazané za štyri rohy a spúšťané na zem. V nej boli všetky druhy štvornohých zemskejích zvierat, aj divé zvery, aj plazy, aj nebeské vtáctvo. A zaznel k nemu hlas: Vstaň, Peter, zabíjaj a jedz. Ale Peter povedal: V nijakom prípade, Pane, lebo som nikdy nejedol nič poškvrené ani nečisté. A hlas k nemu prehovoril druhý raz: Čo Boh očistil, to ty nenazývaj poškvreným. Toto sa stalo tri razy; a nádoba bola znova vzatá hore do neba. Skutky 10:9–16.

Výzva, aby Peter prišiel do Cézarey, zaznieva o deviatej hodine, keď prichádza anjel, aby oslovil Kornélia. Kornélius predstavuje Božie ďalšie deti, ktoré sú pri nedeľnom zákone povolané von z Babylona. Anjel, ktorý prichádza pri nedeľnom zákone, je druhým hlasom zo Zjavenia osemnástej kapitoly, ktorý volá tých, čo sú ešte v Babylone, aby utiekli. Peter je stoštyridsaťštyritisíc a Kornélius sú robotníci jedenástej hodiny, ktorí sú Petrovi predstavení ako nečisté zvieratá. Vzťah Petra a Kornélia je vzťahom zo Zjavenia siedmej kapitoly, kde je stoštyridsaťštyritisíc označených v spojení s veľkým zástupom. Petrovi bolo trikrát prikázané, aby vstal, zabíjal a jedol. Ako stoštyridsaťštyritisíc je výzva od Kornélia miestom, kde je zástave prikázané povstať.

Kornélius je v Cézarei Prímorskej, niekedy nazývanej Cézarea pri mori. Sedemnásť kapitola Zjavenia nás informuje, že „vody“, „sú ľudia a zástupy a národy a jazyky“. Vody predstavujú tých, ktorí sú mimo Božej cirkvi, a v Zjavení, ako aj v Petrovom videní nečistých zvierat, číslo štyri predstavuje celý svet. V Petrovom videní sú štyri rozličné zvieratá a zostupujú v plachte, ktorá je držaná za svoje štyri rohy. Vzťah Petra ku Kornéliovi je tiež znázornený Noachom a zvieratami, ktoré vošli do korábu.

Peter bol v Joppe, čo znamená „jasná a krásna“, lebo ako symbol stoštyridsiatich štyritisíc je Peter jasnou a krásnou zástavou pre pohanov. Deväť hodina: pohania sa prebúdzajú k zástave, ktorú sestra Whiteová označuje ako sobotu, Boží zákon, posolstvo tretieho anjela a misionárov po celom svete, ktorí nesú posolstvo posledných dní. Kornélius bol prebudený k zástave, keď anjel prišiel o deviatej hodine do Cézarey pri mori. Posolstvo pri letničnom nedeľnom zákone potom ide do sveta — k moru.

Pozdvihnutie koruhvy je tiež predstavené ako pozdvihnutie domu Hospodinovho nad vrchy, a Peter sa modlil na streche krásneho jasného mesta Joppe v šiestu hodinu, tesne pred nedeľným zákonom deviatej hodiny. Keď bude stoštyridsaťštyritisíc zapečatených, okolnosti krízy vo svete

privedú ostatné Božie deti, ktoré sú ešte v Babylone, aby hľadali svetlo. Sú vedené, aby našli Petra na vrchu domu v Joppe.

Peter bol aj v Cézarei Filipovej v šestnástej kapitole Matúša. Cézarea Filipova na úpätí vrchu Hermon mala to isté meno ako Cézarea pri mori, no vyznačovala sa zreteľným protikladom, keďže jedno mesto bolo na zemi a druhé na mori. Kristovo ukrižovanie o tretej hodine a Jeho smrť o deviatej označujú zreteľný protiklad života a smrti. Peter v tretej a deviatej hodine Letníc označuje zreteľný protiklad od hornej siene až po chrám. Cézarea na zemi alebo Cézarea na mori predstavuje nevyhnutný prorocký protiklad tretej a deviatej hodiny, no niet priameho odkazu na tretiu hodinu, keď bol Peter v Cézarei Filipovej. Na svedectve dvoch alebo troch je vec ustanovená a pri tretej a deviatej hodine kríža, ako aj v deň Letníc, sú obe znázornenia predstavené jednou osobou, či už Kristom živým alebo v hrobe, alebo Petrom v hornej sieni alebo v chráme.

Tretie svedectvo tretej a deviatej hodiny pri oboch Cézareách určuje Petra ako hlavnú postavu v oboch prípadoch, tak ako bol Kristus na začiatku letničného obdobia a Peter na konci toho istého obdobia. Alfa-postava tretej hodiny je tá istá ako omega-postava deviatej hodiny, čím poskytuje jedno svedectvo, že Cézarea Filipova je alfou oboch Cézareí. Druhým svedectvom je, že názov oboch miest je ten istý, takže meno hlavnej postavy a meno mesta sú totožné. Tretím svedectvom je protiklad zeme a mora. Keď bol Peter v Cézarei Filipovej, bola tretia hodina. Tu sa posolstvo stáva ešte vážnejším.

Je správne zosúladiť dve mestá s tým istým názvom, čo práve robíme, no zároveň do aplikácie zahrňame aj tretiu a deviatu hodinu na základe svedectva Krista na kríži a Petra na Letnice. Tým, že spojíme tieto tri línie; Kristovu tretiu a deviatu hodinu, Petrovu tretiu a deviatu hodinu na Letnice — ustanovujeme tretiu hodinu v Cézarei Filipovej. Tá istá prorocká logika sa má uplatniť na Kornélia v deviatu hodinu, Petra v šiestu hodinu a potom Petra v Cézarei Filipovej v tretiu hodinu.

Peter je pri všetkých troch medzníkoch; Kornélius je s Petrom pri šiestej a deviatej hodine, ale nie pri tretej v Cézarei Filipovej. Táto línia je prepojená, lebo každý krok zodpovedá postupne tretej, šiestej a deviatej hodine od Cézarey Filipovej cez Joppu až po Cézareu Prímorskú. Obe Cézarey mali svoje kultúrne korene späté s Gréckom i Rímom, no osobitosť Cézarey Filipovej spočívala v tom, že stelesňovala vzdialené, mystické pohanstvo, zatiaľ čo Cézarea pri mori bola obchodným a administratívnym centrom, spájajúcim grécku kultúru s rímskou správou. Cézarea Filipova bola symbolom cirkevníctva a Cézarea Prímorská symbolom štátnictva.

V línii od Cézarey k Cézarei je Joppa prostredným stupňom z troch stupňov. Tieto tri stupne sú znázornené treťou, šiestou a deviatou hodinou. Prímorská Cézarea v deviatej hodine je nedeľný zákon, keď evanjelium ide k pohanom. O tri hodiny skôr, v šiestej hodine, je Peter v Joppe, žiarivom a jasnom meste. O tri hodiny predtým je Peter na sviatku trúb v tretej hodine. Cézarea k Cézarei je obdobím Polnočného volania. Peter predstavuje tých, ktorí ohlasujú Polnočné volanie od začiatku až do konca, lebo Ježiš vždy uvádza začiatok do súladu s koncom. Polnočné volanie sa začína tým, že je oslica odviazaná pri medzníku sviatku trúb, kde Peter ohlasuje posolstvo Joela.

Peter sa nachádza na trojkrovom medzníku sviatku trúb, nanebovstúpenia, po ktorom nasleduje súd. Na tomto medzníku v Matúšovi šestnástej kapitole sa otvára otázka, kým Kristus bol. Petrovo meno je zmenené a Kristus vyhlasuje, že na tejto Skale vystavia svoju cirkev. Skala, na ktorej je postavený chrám, je základom, a Peter v Cézarei Filipovej predstavuje posolstvo prvého anjela, ktoré je základným posolstvom. Keď sa Peter dostáva k ďalšiemu kroku, do Joppy, vystupuje nahor tak, ako Kristus na konci štyridsiatich dní osobného vyučovania tvárou v tvár. Nanebovstúpenie je zároveň paralelou ku krížu, prvoradému zástavovému znameniu dejín spasenia; a kríž je rozdelený na dve časti, s dvoma lotrami, s roztrhnutím opony do Najsvätejšieho miesta a s tmou i hodinami.

Od šiestej hodiny nastala tma po celej zemi až do deviatej hodiny. Okolo deviatej hodiny Ježiš zvolal mocným hlasom: Eli, Eli, lama sabachthani? To znamená: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Matúš 27,45.46.

V Joje, o šiestej hodine, sa Peter nachádza na prorockom bode rozdelenia, medzi stratenými a spasenými, medzi svetlom a tmou a medzi začiatkom a ukončením Polnočného volania. Tento zlom zdôrazňuje prechod laodicejského hnutia stoštyridsaťštyritisíc k filadelfskému hnutiu stoštyridsaťštyritisíc. Označuje úplné zavrnutie laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Tieto zatvorené dvere súdu, znázornené Dňom zmierenia, prichádzajú päť dní pred letničným nedeľným zákonom. Tomuto súdu predchádza nanebovstúpenie a pred ním posolstvo trúby. Tieto tri kroky predstavujú medzník, pri ktorom je vtlačená pečať Božia a posolstvo Polnočného volania je ohlasované víťaznou cirkvou tým, ktorých predstavuje Kornélius.

Peter ohlasuje posolstvo na Letnice a Letnice označujú koniec posolstva Polnočného volania. Z prorockej nevyhnutnosti preto Peter ohlasuje posolstvo aj na začiatku obdobia Polnočného volania. Začiatok vždy znázorňuje koniec. Petrovo posolstvo Polnočného volania je zmocnené, keď je osol islamu odviazaný a útočí na Spojené štáty, ako to opäť robí pri nedeľnom zákone. Peter, ohlasujúci posolstvo o tretej a deviatej hodine Letníc, označuje začiatok i koniec Polnočného volania.

V uvažovanej línii štyridsať dní, ktoré sa končia Kristovým nanebovstúpením, zároveň začínajú desať dní vo vrchnej sieni. Po piatich dňoch z týchto desiatich Deň zmierenia označuje, že hriechy Izraela boli zahladené a cirkev sa pripravila. Bolo to v tretej hodine, keď bol Peter vo vrchnej sieni na Letnice. V deviatej hodine nedeľného zákona sa posolstvo mení od polnočného volania k hlasnému volaniu.

Peterovo ohlasovanie posolstva Polnočného volania nastáva, keď je v tretej hodine. Toto posolstvo je označené sviatkom trúb, keď je osol uvoľnený, a Cézareou Filipovou, pričom Cézarea Filipova je zároveň Paneas. Paneas je predstavená vo veršoch trinásť až pätnásť jedenástej kapitoly Daniela. Peter označuje nielen islamský úder proti Spojeným štátom, keď je osol uvoľnený na začiatku ohlasovania Polnočného volania, ale Peter sa súčasne nachádza aj pri bitke pri Paneas, ktorá vedie k nedeľnému zákonu. Bitka pri Paneas je paralelnou udalosťou k islamskému úderu proti Spojeným štátom.

V budúcom článku budeme v týchto veciach pokračovať.